Wychodzi raz w tygodniu. Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ROK XX Kraków, dnia 28-go sierpnia 1937 Numer 31.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Izba Skarbowa w Krakowie.
Nr. II. 124/3/8/37.

WYKAZ

norm dochodowości netto przedsiębiorstw handlowych, zajęć przemysłowych oraz wolnych zajęć zawodowych na rok podatkowy 1937 w okręgu Izby Skarbowej w Krakowie, opracowany przez Izbę Skarbową przy współudziale czynnika obywatelskiego.

UWAGA! Od kwot obliczonych na podstawie dochodowości netto należy potrącić udowodnione koszty czynszu za lokal znajdujący się w cudzym budynku oraz koszty kierownictwa w przypadku, gdy właściciel osobiście przedsiębiorstwem nie kieruje.

L. p.	Nazwy branży	Wysokość normy w % od obrotu	
		hurt	detal
	A. Przedsiębiorstwa handlowe:		
1	Agencyjno-komisowe domy i kantory	—	50
2	Antykwarnie	—	20
3	Apteczne składy	12	20
4	Apteki	—	30
5	Apteki od obrotów dokonanych z Ubezp. Społ.	—	20
6	Autobusy	—	20
7	Automobile, motocykle i rowery	—	15
8	Automobile, motocykle i rowery-części	—	18
9	Benzynowe stacje	—	60
10	Biura ogłoszeń	—	30
11	Biura pośrednictwa pracy	—	60
12	Biura próśb bez pracowników	—	80
13	Biura wywiadowczo-informac.	—	60
14	Broń i amunicja	—	20
15	Budowlane materiały	6-8	12
16	Bufety na stacjach kolejowych	—	25
17	Bydła skup	5	10
18	Cerata	10	15
19	Chemiczne artykuły specjal.	8	18
20	Chleb cudzego wypieku	—	4
21	Chirurgiczne instrumenty	—	20
22	Cholewki	6	12
23	Cukier wyłączna sprzedaż	0·5-1	—
24	Cukiernicze wyroby	8	18
25	Cukiernie	—	20
26	Cukiernie samoistne	—	25
27	Czapki i kapelusze męskie	8	15
28	Dewocyjne przedmioty	8	20
29	Dodatki krawieckie	8	12
30	Dorożki konne	—	15
31	Dorożki samochodowe	—	12
32	Drób	7	15
33	Drobiu skup	—	10
34	Drożdże	4	—
35	Drzewo-składy	8	15
36	Drzewne wyroby	—	12
37	Dywany	10	20
38	Dzierżawa owocowych sadów	—	20
39	Ekspedycyjno-przewozowe domy	—	25
40	Elektrotechniczne materiały	6	15
41	Fajans, porcelana i majolika	8	15
42	Farby i artykuły chemiczne	7	15
43	Fortepiany i pianina	—	15
44	Fotograficzne aparaty	—	12
45	Fotograficzne przybory	8	20
46	Furmaństwo	—	25
47	Futra	9	25
48	Futra baranie	7	12
49	Futrzana konfekcja zwykła (barania, królicza itp.)	8	15
50	Futrzana konfekcja	—	20
51	Galanteria (guziki, nici, norymberszczyzna)	—	15
52	Galanteria skórzana	—	15
53	Galanteryjne sklepy	—	15
54	Garncarskie wyroby	—	15
55	Gazety	10	15
56	Grzybów i jagód skup	—	10
57	Gumowe wyroby	8	15
58	Hafty	10	18
59	Herbaciarnie	—	15
60	Hotele I klasy	—	30
61	Hotele II klasy	—	30
62	Jadłodajnie	—	15
63	Jaja	6	10
64	Jaj skup drobny	—	10
65	Jubilerskie wyroby	10	20
66	Kabaretowe lokale	—	30
67	Kalosze i śniegowce	7	15
68	Kapelusze damskie	10	20
69	Kawa i herbata	8	12
70	Kawiarnie	—	20
71	Koronki	9	18
72	Kluby bridżowe i towarzyskie	—	40
73	Kolektury Loterii Państwowej	—	75
74	Kolonialne sklepy ze sprzedażą win i wódek monopolowych	—	10
75	Kolonialne towary	5	10
76	Kolonialne-gastronomiczne sklepy	—	15
77	Konfekcja damska	7	15
78	Konfekcja dziecinna.	7	15
79	Konfekcja męska	8	15
80	Koni skup	—	12
81	Kościelne przybory	—	12
82	Koszykarskie wyroby	—	12
83	Krawieckie dodatki	8	12
84	Księgarnie	—	12
85	Księgarnie nakładowe	—	20
86	Kwiaty żywe	—	20
87	Linoleum	10	15
88	Lnu, włókien skup	—	10
89	Lodów wyłączna sprzedaż	—	30
90	Lód	—	10
91	Łaźnie i wanny	—	30
92	Magle	—	55
93	Magle elektryczne	—	30
94	Manufaktura mieszana	—	15
95	Manufaktura wełniana	8	15
96	Masarskie wyroby	6	12
97	Maszyny do pisania	—	15
98	Maszyny do szycia	8	15
99	Maszyny i narzędzia rolnicze	6	12
100	Mąka i kasza wyłączna sprzedaż	4	7
101	Meble luksusowe-składy	10	20
102	Meble pierwszej potrzeby	7	12
103	Miary i wagi	8	15
104	Mięso	4	10
105	Mleczarnie	—	20
106	Muzyczne instrumenty	8	18
107	Mydła i świece	6	12
108	Nabiał	6	10
109	Nabiału skup drobny	—	12
110	Naczynia emaliowane i wyroby	6	10
111	Naczynia kuchenne	5	12
112	Nafta, oleje mineralne, smary	6	12
113	Nasiona zbożowe	7	15
114	Nawozy sztuczne	3	8
115	Nierogacizna-skup	—	10
116	Obrazy	—	20
117	Obuwie, kalosze, śniegowce	7	12
118	Obuwie własnego wyrobu zwykłe	7	15
119	Obuwie ludowe i robotnicze	5	8
120	Opał	5	8
121	Opony samochodowe i motocykl.	8	15
122	Owocarnie-cukierki, woda sodowa i t. p.	—	20
123	Owoce krajowe	9	12
124	Owoce zagraniczne	9	12
125	Papier	7	12
126	Parasole i laski	—	15
127	Pasza	5	10
128	Pensjonaty	—	30
129	Perfumy i kosmetyki specj.	8	25
130	Pieczywo	5	8
131	Pierze i puch	8	18
132	Piśmienne przybory	7	12
133	Piwo butelkowe	6	10

Ciąg dalszy na str. 11-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XX | **Kraków, dnia 28 sierpnia 1937** | **Nr. 31.**

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 40.
Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 250
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Nasz artykuł, omawiający tanie, demoralizujące kredyty banku państwowego dla kupców z Wielkopolski i Pomorza, którzy zechcą się osiedlić na kresach wschodnich i południowo-wschodnich, nie spodobał się czasopismu „Kupiec-Świat Kupiecki“, oficjalnemu organowi kupiectwa Polski zachodniej. Ostatecznie nie po to piszemy artykuły, aby się komuś podobały lub nie. Piszemy je wtedy gdy wymagają tego istotne potrzeby kupiectwa w ogólności a kupiectwa żydowskiego w szczególności. Kwestia, czy się one komuś będą podobały jest drugorzędną, a w wypadku panów z „Kupca“ zgoła nieważną. Musimy jednak sprostować pewne niejasności, które nasunęły nam się przy czytaniu pompatycznego artykułu wstępnego p.t. „Osiedleńcza akcja kredytowa pod obstrzałem żydowskim“, a niektóre łgarstwa musimy wręcz przygwoździć.

Przede wszystkim więc wzywamy autora, niejakiego Franciszka Zakrzewskiego do publicznego sprostowania następującego zdania. „Oto przed kilku dniami w sposób nader niesmaczny napadł organ żydowskich stowarzyszeń kupieckich Małopolski Zachodniej na Pocztową Kasę Oszczędności za to, że „ośmieliła“ się uruchomić fundusze na akcję osiedleńczą kupców i rzemieślników chrześcijan“. Jeżeli p. Zakrzewski nie wykaże nam, gdzie, w jakim numerze „Przeglądu Kupieckiego“ „napadliśmy“ w tym związku na P o c z t o w ą K a s ę O s z c z ę d n o ś c i i nie uczyni tego w ciągu 30-tu dni albo publicznie, w swym czasopiśmie nie odwoła swego kłamstwa — uzasadnionym będzie nasz zarzut, świadomego, niskiego fałszowania prawdy.

Skorośmy p. Zakrzewskiego chwycili za łapy przy posługiwaniu się obrzydliwym, denuncjatorskim łgarstwem — bylibyśmy właściwie wolni od dalszej dyskusji z nim. Pozwolą jednak Szanowni Czytelnicy, że raz na pewien czas zanurzymy sondę w tę babraninę.

Zaatakowaliśmy Bank Związku Spółek Zarobkowych za to, że rozdziela wyłącznie kupcom z zachodniej Polski kredyty na cele przesiedlenia na kresy wschodnie i południowe. Organ kupiectwa Polski zachodniej odpowiada nam na to: „Organ małopolskiego kupiectwa żydowskiego zupełnie zapomina o tym, że żydowskie placówki handlowe i rzemieślnicze posiadają od wielu lat swoje kasy bezprocentowego kredytu. Zapomina, że chrześcijańskie kasy bezprocentowego kredytu ząbkują zaledwie, że są dopiero w stadium pierwszym istnienia“.

Ale nie, zacne duszyczki, wcale o tym nie zapominamy. Pamiętamy o tym, że chrześcijańskie kasy bezprocentowego kredytu zakładane są z wielką uroczystością i z wielkim aplombem. Gdybyśmy zresztą nawet chcieli zapomnieć, to

przypominają nam o tym liczne fakty, wskazujące na daleko idące poparcie, okazywane tym kasom ze stron licznych placówek rządowych. Wreszcie nie mielibyśmy nic przeciw takiemu poparciu chrześcijańskich kas bezprocentowego kredytu przez rząd, gdyby poparcie to było udziałem także żydowskich kas bezprocentowych, w równej mierze, co chrześcijańskich. Jesteśmy przecież podobno równouprawnionymi obywatelami, mamy wedle Konstytucji równe prawa, co wszyscy mieszkańcy Rzeczypospolitej. Konstytucję tę przysiągł szanować każdy urzędnik państwowy. A Konstytucja jest pisana jasno i wyraźnie. To jedno. Następnie chcielibyśmy czujnemu organowi kupiectwa wielkopolskiego zaoszczędzić zmartwienia, jakobyśmy zapominali o tym, że istnieją żydowskie kasy bezprocentowego kredytu. Pamiętamy, pamiętamy. Niechże sobie jednak autor artykułu wraz z jego wydawcami i czytelnikami raz wreszcie wbiją w mózgownice, że żydowskie kasy bezprocentowego kredytu, poza anemicznym, symbolicznym raczej, niż faktycznym, poparciem rządu — nie korzystają z żadnych funduszów państwowych, z żadnych dalszych pieniędzy podatkowych. Któż to zabrania kupcom chrześcijańskim apelować do ziomkostwa polskiego w Ameryce o poparcie finansowe, jak to czynią kupcy żydowscy? Przecież wychodźctwo polskie w Stanach Zjednoczonych nie odbiega wiele liczbą od wychodźctwa żydowskiego?

Tu nie chodzi o to, czy istnieją kasy bezprocentowego kredytu czy nie, ale o to, że bank, opierający swoją egzystencję i działalność na finansach, płynących z państwowych instyt. finans. udziela kredytów oprocentowanych według śmiesznie niskiej stopy odsetkowej w y ł ą c z n i e kupcom chrześcijańskim, bo wyłącznie z Polski zachodniej, gdzie kupców żydowskich prawie-że nie ma, na c e l e b o j o w e, zwrócone przeciw handlowi żydowskiemu na kresach wschodnich i południowo-wschodnich. Pisaliśmy, że jeżeli bank państwowy, który za pieniądz płaci sam 4 procent rocznie, pieniądz ten wypożycza na jeden procent, to t r a c i, a jeżeli traci i jest bankiem państwowym, to za stratę tę musi płacić odpowiednio większe podatki całe społeczeństwo, a zatem w dużej mierze także kupiectwo żydowskie. Zapytaliśmy, czy ktokolwiek na kuli ziemskiej uzna za normalny i moralny stan, w którym kupcy żydowscy gnębieni są przez swych chrześcijańskich konkurentów i c h w ł a s n y m i p i e n i ę d z m i? Czy moralnym jest stan, w którym kupiec żydowski zmuszany jest pośrednio do finansowania akcji, toczącej się pod hasłem: „precz z kupcem żydowskim"?

Wyobraźmy sobie następujący stan rzeczy. W Poznaniu mieszkają dwaj obywatele równi wobec wszelkich praw pisanych w Polsce. P. Franciszek Zakrzewski, mieszkający przy ul. Czarnej i handlujący np. czernidłem oraz przy ul. Zielonej p. Leszek Gustowski także handlujący jakimś podobnym artykułem. Dajmy na to, że obydwaj są konkurentami w swym zawodzie. Nagle p. Zakrzewski widzi, że jakiś bank państwowy, którego dyrektorem jest sympatyzujący z p. Gustowskim p. Zuske udziela p. Gustowskiemu tanich, prawie bezprocentowych kredytów, za pomocą których ten ostatni sprząta p. Zakrzewskiego z pola walki konkurencyjnej. P. Zakrzewski wraca do domu, bierze ołówek do ręki i liczy tak. Brat mój złożył na książeczkę oszczędnościową do tego banku pieniądze na 4 procent rocznie. Dyrektor banku wziął te pieniądze i pożyczył je mojemu konkurentowi na 1 procent rocznie. Bank oddał zatem te pieniądze cztery razy taniej, niż sam je kupił? Więc stracił. Kto tę stratę pokryje? Państwo. Kto to jest państwo? Obywatele, podatnicy, ja sam.

Czy p. Zakrzewski przestanie płacić podatki? Zapewne nie. Jest przecież uświadomionym obywatelem, a zresztą o obowiązku płacenia podatków przypomni mu w dotkliwy dla jego kieszeni sposób egzekutor podatkowy. Cóż więc uczyni p. Zakrzewski? Otóż p. Zakrzewski będzie energicznie protestował, będzie się domagał równouprawnienia, praworządności, oszczędności w szafowaniu groszem publicznym et caetera. Z życia gospodarczego będzie wprawdzie zmieciony protekcyjną polityką, ale będzie się starał powrócić do tego życia na drodze protestów, żalu i budzenia „sumienia rodaków".

My to sami czynimy. Ale — profilaktycznie, zapobiegawczo. Czynimy to p r z e d ostateczną ruiną.

Zrozumiał pan wreszcie, panie Zakrzewski?

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda" w Adm. „Przegl. Kupieckiego".

Zryczałtowany podatek od obrotu

dla wszystkich przedsiębiorstw handlu towarowego.

Wprowadzenie zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw okazało się w praktyce **bardzo pożyteczne.** Korzyści z tego odniósł zarówno Skarb Państwa, otrzymujący dzięki ryczałtowi zwiększone wpływy jak i płatnicy, którzy zostali uwolnieni od stałej i niedogodnej dla nich kontroli urzędów skarbowych oraz od uciążliwej niepewności, co do wysokości obciążeń podatkiem przemysłowym.

Wychodząc z tych względów, Związek izb przemysłowo-handlowych zwrócił się do ministra skarbu z prośbą **o wydanie rozporządzenia na r. 1938/9 o zryczałtowanym podatku przemysłowym od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw.**

Zdaniem Związku izb należy oprzeć się na rozporządzeniu obowiązującym w ciągu ostatnich 2 lat i wobec zalet ryczałtu objąć nim większą ilość przedsiębiorstw. Związek izb zaproponował **włącznie do ryczałtu wszystkich przedsiębiorstw handlu towarowego II, III i IV-tej kategorii o ile obrót ich nie przekracza 75 tys. zł. rocznie.** Te same granice obrotu powinny być stosowane dla przedsiębiorstw przemysłowych VI-ej, VII i VIII-ej kategorii. Granica 75 tys. złotych powinna również obowiązywać kategorie III i IV przedsiębiorstw skupu zawodowego, zakładów gastronomicznych, sal bilardowych, sprzedaży napojów chłodzących, hoteli, pensjonatów, zajazdów, gospod, zakładów kąpielowych, magli i księgarni.

Dzięki takiemu rozszerzeniu podstaw ryczałtu, objąłby on znaczną część przedsiębiorstw nie prowadzących ksiąg, co byłoby objawem bardzo pożądanym.

Związek izb zaproponował tylko jedno ograniczenie, a mianowicie gdy przedsiębiorstwo handlu towarowego II-ej kategorii, korzystające z ryczałtu, **podwyższy swoje obroty o 30 proc. — W tym wypadku przedsiębiorstwo takie może zostać wyłączone z ryczałtu.** Postanowienie to uzasadnione jest niebezpieczeństwem dezorganizacji handlu hurtowego przez przedsiębiorstwa, korzystające z ryczałtu i nie prowadzące ksiąg handlowych.

Niezależnie od zmian, mających na celu objęcie ryczałtem większej ilości przedsiębiorstw, Związek izb podkreślił potrzebę usunięcia wad procedury w obowiązującym obecnie rozporządzeniu.

Związek izb przypomina, że w niektórych urzędach skarbowych uważa się ryczałt — wbrew intencji ministerstwa skarbu — za środek do podniesienia wymiaru, który ustala się na zasadach zupełnie niekonkretnych i nieuchwytnych, jak poprawa koniunktury, przewidywany wzrost obrotów i t. p. Aby uniknąć tego, należałoby w przyszłym rozporządzeniu o ryczałcie postanowić, że podstawy wymiarowe mają być obliczane jedynie ze stanowiska obrotów, dokonanych przez przedsiębiorstwo.

W celu ułatwienia płatnikom przybycia na rozprawy ugodowe, terminy ich winny być wyznaczane nie na jeden określony dzień, **lecz na 3—4 dni, w ciągu których płatnik miałby możność przybycia do urzędu.** Ten punkt Związek izb motywuje dużymi stratami, na jakie narażony jest płatnik w razie wyznaczenia terminu na dzień targu lub jarmarku.

W zakończeniu Związek izb podkreśla konieczność wprowadzenia przepisu, aby naczelnik urzędu skarbowego lub jego zastępca obowiązany był pojechać w celu przeprowadzenia rozprawy na miejscu do tej miejscowości, z której więcej niż 15-tu płatników wniosło sprzeciwy.

POTRĄCANIE KOSZTÓW CZYNSZU ZA LOKAL OD DOCHODU USTALANEGO NA PODSTAWIE NORM SZACUNKOWYCH.

W sprawie stosowania norm szacunkowych dochodowości przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych oraz wolnych zajęć zawodowych, Ministerstwo skarbu okólnikiem z 23. VII. 1937 r. LDV. 7815/I/37 zarządziło co następuje:

Zatwierdzone na bieżący rok podatkowy normy szacunkowe dochodowości netto wyrażają w myśl odnośnych przepisów dochód przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych oraz wolnych zajęć zawodowych wykonywanych **w budynku własnym.**

Celem więc ustalenia dochodu podlegającego opodatkowaniu, należy w myśl powołanych wyżej przepisów od kwoty obliczonej na podstawie norm szacunkowych potrącić udowodnione koszty czynszu za lokal znajdujący się w cudzym budynku.

Celem uproszczenia jednak postępowania wymiarowego, Ministerstwo Skarbu poleciło nie żądać od płatników udowodnienia poniesionych kosztów lokalu, potrąca zaś ten wydatek z urzędu w wysokości podanej w wykazie najemców zgodnie z danymi wykazanymi w podatku od lokali w przypadkach gdy lokal zajmowany jest wyłącznie na przedsiębiorstwo lub wolne zajęcie zawodowe.

W razie natomiast gdy przedsiębiorstwo wykonywane jest w lokalu, którego część służy również za mieszkanie płatnika, należy wartość czynszową części lokalu zajętej na przedsiębiorstwo ustalać indywidualnie, posiłkując się w razie potrzeby opinią biegłych.

O ile chodzi o wolne zajęcia zawodowe wykonywane w pomieszczeniach łączących się z mieszkaniem i stanowiących tymsamym jeden lokal, Ministerstwo Skarbu poleciło jako potrącalny koszt komornego przyjmować 1/3 ogólnego czynszu za lokal, o ile płatnik nie zażąda i nie udowodni słuszności potrącenia wyższej kwoty aniżeli 1/3 czynszu przypadającego za cały lokal. *(Stawki dochodowości vide na okładce).*

ODPISY NA REMONTY W PODATKU DOCHODOWYM.

Właścicielom nieruchomości przysługuje prawo potrącań w podatku dochodowym wszelkich sum, wydatkowych na remonty budynków.

Na tym też stanowisku zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym stoi również i Ministerstwo Skarbu. Tymczasem urzędy skarbowe na terenie całej Polski niemal z reguły odmawiały potrąceń większych remontów, motywując swoje stanowisko tym, że remonty te mają charakter remontów kapitalnych i powodują wzrost wartości nieruchomości a zatym nie podlegają odliczeniu od dochodu uzyskiwanego z nieruchomości.

Wobec tego, że tego rodzaju stanowisko urzędów skarbowych było wysoce krzywdzące dla właścicieli nieruchomości i wywoływało zadrażnienia między nimi a urzędami skarbowymi, **Ministerstwo Skarbu okólnikiem opublikowanym w Dzienniku Urzędowym**

Nr. 19 z dnia 31 lipca 1937 r. za Nr. L. D. V. 22116/ /2/37 **wyjaśniło**, że wobec sprzecznej praktyki urzędów skarbowych, które bezpodstawnie i bez dokładnego zbadania charakteru wydatku doliczały do dochodów sumy wydatkowane na remonty, jak np. zamiana zużytych kafli i drzwiczek w piecach, ram okiennych, podłóg, rur wodociągowych i kanalizacyjnych i . tp., względnie zupełnie dowolnie uwzględniały tylko połowę tych kosztów, poleciło obecnie wszystkim izbom skarbowym, aby poniesione z tytułu remontu wydatki, co do których nie ma żadnej wątpliwości, że są kosztem z art. 6 ustawy o podatku dochodowym, **były wyłączane z podstaw wymiaru całości, natomiast w razie jakiejkolwiek wątpliwości, aby były kwalifikowane co do ich wysokości po uprzednim zasięgnięciu opinii biegłych.**

Jednocześnie z tym, w celu uniknięcia nieporozumień na przyszłość, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ustawa o podatku dochodowym **nie zna pojęcia t. zw. remontu kapitalnego,** którym to pojęciem operują często władze skarbowe przy wliczaniu do dochodu sum, wydatkowanych na koszty napraw w tych wypadkach, gdy sumy te są stosunkowo wysokie, lub gdy obejmują znaczną ilość napraw drobnych. Okoliczność bowiem, że na remonty wydana została znaczniejsza kwota, bądź też jednorazowo przeprowadzono cały szereg różnych napraw, **nie nadaje absolutnie tego rodzaju wydatkom charakteru wydatków inwestycyjnych.** Ponadto ministerstwo wyjaśnia, że każdy wydatek winien być z osobna zbadany i oceniony z punktu widzenia wpływu, jaki wywiera na powiększenie lub polepszenie źródła dochodu.

ZWOLNIENIE OD OPŁAT STEMPLOWYCH NA TERENIE PASA GRANICZNEGO.

Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 22. I. 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prez. R. P. o granicach Państwa przewiduje konieczność wnoszenia podań o udzielenie różnych zezwoleń np. na zamieszkanie i pobyt w strefie nadgranicznej, używanie broni palnej i materiałów wybuchowych (m. i. dla celów gospodarczych) w tejże strefie, na użytkowanie wód granicznych (rybołówstwo, żegluga, spław i wydobywanie materiałów z łożysk tych wód).

W ogłoszonej ostatnio wykładni ustawy o opłatach stemplowych Ministerstwo skarbu ustaliło, że podania składane o uzyskanie powyżej wymienionych zezwoleń, jak również same zwolnienia są wolne od opłat stemplowych.

Równocześnie Ministerstwo skarbu zarządziło na mocy art. 123 i 213 Ordynacji Podatkowej zwolnienie od opłat stemplowych podań o zezwolenie oraz samych zezwoleń na nabywanie w pasie granicznym nieruchomości (gruntów, budynków, fabryk) przez obywateli polskich lub polskie osoby prawne oraz na posiadanie, dzierżawienie i zarząd nieruchomości.

Ponadto Ministerstwo skarbu zarządziło, iż zwolnienie od opłat stemplowych dotyczyć będzie również podań o zezwolenia i samych zezwoleń na wykonywanie na obszarze pasa granicznego przez obywateli polskich lub polskie osoby prawne handlu i przemysłu oraz kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw co będzie aktualne po wydaniu odpowiedniego zakazu przez Ministra spraw wewnętrznych na podstawie postanowień art. 13 ust. 1 pkt. b) rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 23. XII. 1927 r. o granicach Państwa. Do chwili obecnej Minister spraw wewnętrznych nie wydał jeszcze takiego zakazu.

Należy nadmienić, iż strefa nadgraniczna obejmuje obszar leżący wzdłuż linii granicznej szerokości 2 kilometrów, licząc od linii granicznej, natomiast pas graniczny obejmuje cały obszar powiatów przylegających do granicy Państwa. O ile zaś szerokość pasa granicznego nie osiąga w ten sposób 30 kilometrów, włącza się do pasa granicznego również te gminy sąsiednich powiatów, których obszar leży w całości lub w części w odległości 30 km. od linii granicznej.

Przeciw wyłączaniu kupiectwa zbożowego od dostaw dla wojska.

Kupcy zbożowi z Wielkopolski i Pomorza podjęli akcję przeciw wyłączaniu handlu prywatnego od dostaw wojskowych. Zapytują oni m. i. czy zboże dostarczone przez kupca jest zbożem drugiej klasy, czy też ciążą na nim inne wady, w wyniku których kupiec zbożowy nie może uzyskać dostaw dla wojska. Handel prywatny nie przeciwstawia się zasadzie bezpośredniego kontaktu handlowego rolnictwa z wojskiem. Domaga się niemniej dopuszczenia prywatnego kupca do dostaw wojskowych narówni z rolnictwem i spółdzielniami i umożliwienia mu plasowania swych zapasów zbożowych po równych cenach z innymi. Niejednokrotnie można spotkać typ spółdzielni, które nie sprzedają zboża pochodzącego wyłącznie od ich członków rolników i na ich rachunek, lecz obracają zbożem nabytym uprzednio od prywatnego kupca. W ten sposób powstaje jedyna w swoim rodzaju sytuacja. Zboże, które nie mogło być dostarczone wojsku drogą bezpośrednią przez kupca jednostkowego (celem uniknięcia jednego z ogniw pośrednictwa), otrzymuje wojsko od spółdzielni, która nabyła je nie bezpośrednio od producenta lecz od kupca. W łańcuchu pośrednictwa powstaje naskutek tego dodatkowe ogniwo. Wypadki podobne nie należą do rzadkości. Nie należy również zapomnieć, że kupiectwo prywatne płaci czterokrotnie wyższe podatki od spółdzielni, jest tedy płatnikiem, którego podtrzymanie dla Skarbu Państwa nie może być obojętne.

W konkluzji kupiectwo zbożowe domaga się, by przy dostawie zboża odgrywał rolę nie charakter sprzedawcy, lecz cena towaru. Kto oferuje taniej, ten powinien otrzymać dostawę dla wojska. W końcu podnoszą zainteresowani, że w interesie wojska leży, by miało ono dostateczną ilość dostawców i mogło pokrywać swe zapotrzebowanie bez ograniczenia, w okresie który jest mu najdogodniejszym.

Ajent jako pracownik umysłowy.

W myśl art. 568 Kodeksu Handlowego ajent podejmuje się stałego pośredniczenia w zawieraniu umów na rzecz dającego polecenia lub zawierania ich w jego imieniu. W zasadzie więc ajent jest samodzielnym kupcem, który różni się od pośrednika tym, że działa tylko na rzecz jednej osoby, podczas gdy pośrednik w zasadzie na rzecz obu stron zamierzających zawrzeć umowę. Od komisanta ajent różni się tym, że zawiera umowę w imieniu osoby, na rzecz której działa (poleceniodawcy), podczas gdy komisant działa w imieniu własnym, jakkolwiek na rachunek komitenta.

W praktyce jest rzeczą trudną przeprowadzenie granicy pomiędzy ajentem — samodzielnym kupcem, a pracownikiem kupca, którym kupiec posługuje się poza swoim zakładem, a którego często nazywa się ajentem.

Sąd Najwyższy w poniżej przytoczonych wywodach stara się tę granicę przeprowadzić.

Sąd Najwyższy wywodzi jak następuje: Sąd odwoławczy przyjmuje, że powód nie był związany ze stroną pozwaną umową o pracę, zajmował się bowiem akwizycją i inkasem, chodził po firmach, zbierał zamówienia, zgłaszał oferty i po przekalkulowaniu zamówień w firmie imieniem pozwanej, oferty przyjmował względnie finalizował umowy. Wynagrodzenie

jego było prowizyjne, stałej pracy w godzinach biurowych nie miał, ani też nie był zgłoszony w ubezpieczalni.

Ustalenie powyższe nie dają podstawy do należytej oceny stosunku powoda do pozwanej firmy. Zajmowanie się akwizycją i inkasem, chodzenie po firmach, zbieranie zamówień, zgłaszanie ofert, ich przyjmowanie imieniem strony pozwanej i finalizowanie umowy wykonywać może także osoba, która pozostaje w stosunku służbowym z firmą, na rzecz której działa. Okoliczność, że powód nie był zgłoszony w ubezpieczalni niczego nie dowodzi, skoro niezgłoszenie mogło stać w sprzeczności z obowiązującymi przepisami, a zaniechanie odnośnych obowiązków przez pracodawcę nie odbiera jeszcze pracownikowi praw, wynikających z umowy o pracę. Również bez znaczenia dla oceny stosunku powoda do strony pozwanej jest okoliczność, że powód stałej pracy w godzinach biurowych nie miał; akwizytor i inkasent, chodzący po firmach z natury rzeczy nie mógł przesiadywać w biurze pozwanej firmy i trudno mówić o godzinach stałej pracy biurowej takiego pracownika. Także fakt pobierania prowizyjnego wynagrodzenia chociaż może przemawiać przeciw umowie służbowej, nie wyłącza z całą stanowczością umowy służbowej, tym bardziej, że podobne wynagrodzenie pracownika firmy może mieć na celu pobudzenie jego energii i inicjatywy w zbieraniu zamówień i ściąganiu należności a tym samym nie musi świadczyć o tym, iż działalność pracownika była samoistną i nie wynikała z umowy służbowej.

Aby należycie wyjaśnić stosunek powoda do pozwanej firmy, tak, ażeby orzec było można, czy wchodzi w grę umowa służbowa, czy nie, należy mieć na uwadze zasady, ustalone już w orzecznictwie Sądu Najwyższego, między innymi w orzeczeniach Nr. 84/30 i 86/32 u. zb. orzecz. Ustalić więc należy okoliczności, które decydują o tym, czy powoda łączył z pozwaną firmą stosunek zależności służbowej, w szczególności czy S. miał obowiązek w pewnym określonym czasie chodzić po firmach i zbierać zamówienia, czy też zależało to tylko od jego woli; jest bowiem możliwe, że miał dostawać prowizję od zamówień o tyle, o ile zebrał i chciał zebrać. Na ową „dowolną miarę" albo „dowolną pracę zarobkową" zwróciło już uwagę orzeczenie Sądu Najwyższego nr. 84/30 u. zb. Poza tym nie bez znaczenia jest, czy ryzyko obciążało powoda, czy firmę pozwaną i czy powód mógł podobną pracę wykonywać również na rzecz innych firm, z wyłączeniem ewentualnych firm konkurencyjnych (S. N. nr. 86/32 u. zb.).

W tym stanie rzeczy z powodu niedostateczności ustaleń faktycznych zaskarżonego wyroku oraz błędnych przesłanek prawnych, z których wyszedł Sąd Odwoławczy, należało zaskarżony wyrok uchylić z powodu obrazy rzeczonego rozporządzenia o umowie o pracę pracowników umysłowych".

Kronika.

SPRAWA BRZMIENIA SZYLDÓW SKLEPOWYCH.

Zarząd m. Krakowa prosi nas o opublikowanie nast. pisma:

Zarząd Miejski w stoł. król.
m. Krakowie
Wydział administracji ogólnej.
ODDZIAŁ PRZEMYSŁOWY.

Kraków, dnia 19 czerwca 1937.

Nr. Adm. p. org. 20/37.
Przedsiębiorstwa przemysłowe —
oznaczanie na zewnątrz.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu reskryptem z dnia 19. IV. 1937 Nr. P. A. III/1/33 polecilo wydać niezwłocznie zarządzenia, mające na celu wykonanie postanowienia art. 33 prawa przemysłowego co do właściwego oznaczania przedsiębiorstw przemysłowych na zewnątrz.

Ministerstwo stwierdziło bowiem, iż poszczególni przedsiębiorcy nie stosują się w praktyce do postanowień wspomnianego art. 33, normującego oznaczenie na zewnątrz przedsiębiorstwa przemysłowego.

W wykonaniu tego reskryptu wydane zostało do M. Urzędu Obwodowego i PP. Komisarzy Obwodowych w dniu 29 kwietnia 1937 r. do Nr. Adm. p. org. 20/37 polecenie przeprowadzenia ścisłej i planowej kontroli w powyższym kierunku.

Mimo tego wielu jeszcze przemysłowców, kupców i rzemieślników w mieście nie oznaczyło dotąd prawidłowo swojego przedsiębiorstwa.

W związku z ponagleniami Urzędu Wojewódzkiego polecam ponownie natychmiast najściślejszą kontrolę i złożenie sprawozdania o stanie sprawy w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 **sierpnia b.r.**

W końcu nadmieniam, że kupcy rejestrowi (osoby fizyczne) mogą w oznaczeniu zewnętrznym używać firmy zarejestrowanej lub też oznaczać przedsiębiorstwo jak kupcy nierejestrowi, t. j. przez zapodanie pełnego brzmienia imienia i nazwiska i rodzaju przemysłu.

NORMY ROZDZIAŁU KONTYNGENTÓW PRZYWOZOWYCH NA SUROWCE.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zawiadamia firmy tut. okręgu importujące z zagranicy surowce, że zarządzeniem z dnia 7 bm. unormowało Ministerstwo przemysłu i handlu w Warszawie w następujący sposób rozdział kontyngentów przywozowych na surowce:

1) okresy kontyngentowe są dwumiesięczne, a mianowicie: styczeń — luty, marzec — kwiecień i t. d.
2) podania o pozwolenia przywozu winny określać zapotrzebowanie dwumiesięczne z uwzględnieniem sezonowości produkcyjnej.
3) podania o pozwolenie przywozu winny być składane do Izby przemysłowo handlowej do dnia 10-go miesiąca poprzedzającego okres kontyngentowy (na okres kontyngentowy wrzesień — październik) w drodze wyjątku do 20. sierpnia.
4) podział kontyngentów na surowce będzie dokonywany przez Centralną Komisję Przywozową w Warszawie do dnia 15-go pierwszego miesiąca dwumiesięcznego okresu kontyngentowego, n.p. do dnia 15 września w okresie wrzesień — październik.
5) zawiadomienie o przydziale, wzgl. wysyłka pozwolenia za zaliczeniem opłat będzie następowała najpóźniej do dnia 20-go pierwszego miesiąca dwumiesięcznego okresu kontyngentowego, n.p. 20-go września w okresie wrzesień — październik.
6) podania o przydział, złożone po okresie wskazanym w niniejszym zarządzeniu, będą załatwiane dopiero w następnym dwumiesięcznym okresie kontyngentowym. Ewent. wyjątki od tej zasady są uzależnione od decyzji dyrektora Centralnej Komisji Przywozowej, wzgl. dyrektora Izby przemysłowo-handlowej—o ile chodzi o surowce dzielone regionalnie, uznającej motywy opóźnienia złożenia podania przez firmę.

CZĘŚCIOWE WYKORZYSTYWANIE ZAŚWIADCZEŃ PRZY STOSOWANIU CEN ZNIŻONYCH.

Ministerstwo Skarbu wydało ostatnio okólnik, wprowadzający zmiany w dotychczasowych warunkach częściowego wykorzystywania zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, dotyczących stosowania zniżonych stawek celnych taryfowych (t.j. przewidzianych w samej taryfie celnej).

W myśl powyższego okólnika, zaświadczenia Min. P. i H., zastępujące pozwolenie Ministra Skarbu przy stosowaniu przez urzędy celne zniżonych stawek celnych taryfowych na: tkaniny techniczne, skórki cielęce do obciągania wałków rozciągających przy maszynach przędzalniczych bawełnę i odpadki wełniane — mogą być wykorzystywane przy dwudziestu zgłoszeniach celnych, a nie tylko przy dziesięciu jak to obowiązywało dotychczas.

L. p.	Nazwa branży	Wysokość normy w % od obrotu	
		hurt	detal
134	Piwo-składy hurtowe	—	10
135	Pogrzebowe zakłady	—	35
136	Pokoje umeblowane	—	40
137	Powozy i wszelkiego rodzaju pojazdy	7	15
138	Powroźnicze i jutowe wyroby	7	12
139	Przyrządy techniczne	7	15
140	Radioaparaty	—	15
141	Radiotechniczny sprzęt i przybory elektrotech.	—	25
142	Ramy	8	18
143	Restauracje z wyszynkiem wódek I kat.	—	25
144	Restauracje z wyszynkiem wódek II kat.	—	15
145	Restauracje z wyszynkiem wódek III kat.	—	15
146	Rowery i części do nich	—	18
147	Ryby-sprzedaż	7	12
148	Rymarskie wyroby	9	14
149	Samochody ciężarowe (przewóz)	—	20
150	Skóry twarde i miękkie	5	12
151	Skóry surowe	—	10
152	Skór surowych skup	—	10
153	Skórzana galanteria	10	15
154	Sportowe artykuły	9	20
155	Starożytności sprzedaż	—	35
156	Starzyzna, tandeta, szmaty	—	15
157	Szczecina i włosie	8	15
158	Szczotkarskie wyroby	8	14
159	Szewskie przybory	5	12
160	Szkło szybowe	5	12
161	Szklane, fajansowe i porcelanowe wyroby	8	15
162	Szkoły tańców	—	60
163	Szmat skup	—	10
164	Szmelc żelazny-skup	—	10
165	Spożywcze artykuły	3	8
166	Spożywcze sklepy	3	8
167	Spożywczo-kolonialne sklepy	—	11
168	Śledzie	6	10
169	Tapety	8	15
170	Teatry świetlne dźwiękowe bez wliczenia pod. od widowisk	—	20
171	Teatry świetlne nieme bez wliczenia pod. od widowisk	—	20
172	Techniczne materiały	—	18
173	Tiul	9	18
174	Trykotaże	—	14
175	Tytoniowe hurtownie	50	—
176	Tytoniowe wyroby w miastach od prowizji	—	60
177	Ubrania gotowe na straganach (ubrania ludowe)	—	12
178	Warzywa	7	15
179	Wina i wódki niemonopolowe	7	15
180	Winno-kolonialne sklepy ze sprzedażą wódek	—	10
181	Wódki monopolowe (od prowizji)	—	55
182	Wypożyczalnie książek	—	25
183	Zabawki	8	15
184	Zboże-skup	—	4
185	Zegarmistrzowskie wyroby	8	20
186	Zegarmistrzowskie sklepy	—	20
187	Żelazna galanteria i wyroby emaliowane	6	12
188	Żelazo budowlane	3	7
189	Agenci ubezpieczeń	60	—
190	Ekspedytorzy	70	—
191	Komiwojażerowie	55	—
192	Maklerzy giełdowi	60	—
193	Pośrednicy handlowi bez biura	70	—
194	Pośrednicy handlowi z biurem	60	—
	C. Wolne zajęcia zawodowe		
195	Akuszerki	80	—
196	Architekci	60	—
197	Dentyści	50-65	—
198	Geometrzy bez technicznej pomocy	70	—
199	Geometrzy z techniczną pomocą	55	—
200	Inżynierowie	60	—
201	Notariusze	60	—
202	Weterynarze	70	—

WYKAZ

norm dochodowości netto przedsiębiorstw **przemysłowych** na rok podat. 1937 w okręgu Izby Skarbowej w Krakowie.

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Wysokość w % od obrotu	
		hurt	detal
1	Betoniarnie	15	
2	Budowlane przedsiębiorstwa	10	
3	Cegielnie	15	
4	Ceramiczne wyroby	20	
5	Cukierków i czekoladowych wyrobów wytwórnie	12	
6	Dewocjonalii wyrób	20	
7	Drukarnie	18	
8	1) Drut, 2) gwoździe-fabryki	15	
9	Elektrotechniczne pracownie	15	
10	Elektrownie	35	
11	Farb wytwórnie	20	
12	Farbiarnie	20	
13	Galanterii skórzanej pracownie	15	
14	Garbarnie z własnego materiału	15	
15	Garbarnie-surowce obce	25	
16	Gorzelnie	10	
17	Huty szklane	10	
18	Instalacyjne zakłady (wodociągi sanit., techn.)	18	
19	Instrumenty muzyczne	20	
20	Kafle-wyrób	15	
21	Kamieniołomy	18	
22	Karoserii budowa	18	
23	Konserw fabryki	15	
24	Krochmalnie	15	
25	Lakiery	20	
26	Litografie	18	
27	Lody-wytwórnie	20	
28	Masarnie	8	
29	Maszyn i narzędzi rolniczych f-ki	12	
30	Mechaniczne warsztaty	18	
31	Miodosytnie	18	
32	Mleczarstwo wyrób masła, sery, bryndza	15	
33	Młyny motorowe-przemiał cudzego zboża	20	
34	Młyny parowe-przemiał własnego zboża	8	
35	Młyny parowe-przemiał cudzego zboża	20	
36	Młyny wodne-przemiał cudzego zboża	30	
37	Młyny wodne-przemiał własnego zboża	10	
38	Mydła fabryki	15	
39	Nafty i gazów ziemnych kopalnie	18	
40	Nafty rafinerie	30	
41	Obuwie mechaniczne-fabryki	15	
42	Octownie	16	
43	Octu rozlewnie	15	
44	Odlewnie żelaza	12	
45	Ogrodnicze zakłady	20	
46	Olejarnie-przerób cudzego produktu	20	
47	Olejarnie-przerób własnego produktu	12-15	
48	Papy dachowe-wytwórnie	15	
49	Parasole	20	
50	Pierniki-fabryki	18	
51	Pralnie mechaniczne (chemiczne)	20	
52	Przędzalnie	12	
53	Rektyfikacje	12	
54	Szarpanie na r-k własny	15	
55	Szelki	20	
56	Świec fabryki	15	
57	Tartaki-przerób cudzego materiału	25	
58	Tartaki z własnego materiału	12	
59	Tektura zwykła	20	
60	Tkalnie	12	
61	Trykotowe wyroby	20	
62	Walizki-wyrób	18	
63	Wapienne zakłady	15	
64	Warsztaty mechaniczne	20	
65	Waty i watoliny wyrób	20	
66	Wina owocowe-fabryki	15	
67	Wody sztuczne-zakłady	18	
68	Wody sodowe i lemoniady-fabryki	20	
69	Wódki i likiery fabryki	15	
70	Wykończalnie zarobkowe (grupa włókiennicza)	13	
71	Zabawek wyrób	20	
72	Zeszytów i ksiąg handl. fabryki	20	

WYKAZ

norm dochodowości netto przedsiębiorstw **rzemieślniczych** na rok po[illegible] 1937 w okręgu Izby Skarbowej w Krakowie.

L. p.	Nazwa rzemiosła	Wysokość normy w % od obrotu hurt	detal
1	Bandażownictwo	22	
2	Bednarskie zakłady	20	
3	Białoskórnictwo	15	
4	Bielizny pracownie z własnego materiału	15	
5	Blacharstwo z własnych materiałów	12-18	
6	Brązownictwo	15-20	
7	Brukarstwo	12-20	
8	Cholewek pracownie z własnego materiału	12-15	
9	Cholewek pracownie z powierzonych materiałów	25-30	
10	Ciesielstwo	15	
11	Cukiernictwo	15-20	
12	Czapek i kapeluszy męskich wyrób z własnych materiałów	20	
13	Dekarstwo	10-15	
14	Farbiarstwo	20	
15	Fotograficzne zakłady i laboratoria	25	
16	Fryzjerskie zakłady	20-25	
17	Garbarstwo	8-12	
18	Garncarstwo	20	
19	Gorsety i opaski pracownie	20-25	
20	Grawerstwo	15-20	
21	Hafciarstwo	20	
22	Introligatorskie zakłady	15-20	
23	Jubilerskie pracownie	15-20	
24	Kamieniarstwo	20	
25	Kapelusze damskie-pracownie	20-25	
26	Kołodziejstwo	20	
27	Kołder pracownie	15	
28	Kołder pracownie z materiału obcego	30	
29	Kominiarstwo	40	
30	Koszykarstwo	20	
31	Kotlarskie zakłady	15-20	
32	Kowalskie zakłady	12-15	
33	Krawiectwo męskie z własnego materiału	15-20	
34	Krawiectwo męskie z cudzego materiału	25-30	
35	Krawiectwo damskie z własnego materiału	20-25	
36	Kuśnierstwo z własnego materiału	15-25	
37	Kuśnierstwo z powierzonych materiałów	25-30	
38	Lakiernictwo	25	
39	Macy wypiek	15	
40.	Malarskie zakłady	18-25	
41	Masarstwo	10-18	
42	Mosiężnictwo	18	
43	Mularstwo	10 20	
44	Perukarstwo	25	
45	Piekarnie-wypiek wszelkiego rodzaju pieczywa	10-12	
46	Pierników wytwórnie	20	
47	Pilnikarstwo	18	
48	Pióra i kwiaty sztuczne-pracownie	25	
49	Posadzkarstwo	15	
50	Powroźnicze wyroby z własnego materiału	15-20	
51	Pralnie	25	
52	Pralnie chemiczne	25	
53	Rękawicznictwo	15-20	
54	Rymarskie wyroby	15-20	
55	Rzeźbiarstwo	15	
56	Stolarstwo budowlane	15-18	
57	Stolarskie meblowe pracownie	15-20	
58	Studniarstwo	15	
59	Szczotek wyrób	15	
60	Szewstwo z cudzego materiału	30	
61	Szewstwo z własnego materiału	15-22	
62	Szewstwo chałupnicze	40	
63	Szklarstwo	15	
64	Szmuklerstwo	15-20	
65	Sztukatorstwo	20	
66	Ślusarstwo	15-20	
67	Tapicerstwo	15	
68	Tokarskie zakłady (drzewo)	15	
69	Tokarskie zakłady (żelazo)	15	
70	Zduństwo	15-20	
71	Zegarmistrzostwo	25	

WYKAZ

norm dochodowości netto lekarzy na rok podatkowy 1937 w okręgu Izby Skarbowej w Krakowie.

Nazwa specjalności.	Wysokość normy w procentach obrotu				
	Obrót do 3.000 zł	Obrót od 3 - 9.000 zł	Obrót od 9 - 18.000 zł	Obrót od 18 - 30000 zł	Obrót ponad 30.000 zł
1. Interniści, pediatrzy i t. p.	70	75	80	85	90
2. Specjaliści: chirurdzy, ginekolodzy, urolodzy, laryngolodzy, okuliści i t. p.	65	70	75	80	85
3. Lekarze: analitycy, bakteriolodzy, roentgenolodzy i t. p.	60	65	70	70	70

WYKAZ

norm dochodowości netto adwokatów na rok podatkowy 1937 w okręgu Izby Skarbowej w Krakowie.

Nazwa specjalności.	Wysokość normy w procentach od obrotu				
	Obrót do 3.000 zł	Obrót od 3 - 9.000 zł	Obrót od 9 - 18.000 zł	Obrót od 18 - 30.000 zł	Obrót ponad 30.000 zł
1. Kancelarie: cywilne, administracyjne, skarbowe.	50	55	60	65	70
2. Kancelarie karne.	55	60	65	70	75

Wydawca z. Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. N. Józef Haller

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. — Telefon 104-12.